

stavka 1. članka 87.a SZ-a, položiti kod suca ili javnog bilježnika. Nakon zaključenja stečajnoga postupka o isplati iz položenog novca odlučuje stečajni sudac na temelju zahtjeva pojedinih vjerovnika stečajne mase vodeći računa o potrebi da se osiguraju odgovarajuća sredstva za isplatu onih vjerovnika koji za ostvarenje svojih tražbina još uvijek ne raspolažu ovršnom ispravom ili drugom valjanom pravnom osobom (članak 87.a stavak 2. SZ-a).

Iz Izvješća o unovčenju stečajne mase od 22. svibnja 2015. proizlazi kako žalitelj kao stečajni upravitelj izvještava sud da je unovčio imovinu dužnika u iznosu od 173.115,55 kn koju su činile pokretne na kojima je zasnovano založno pravo M.f. te predlaže određivanje konačne nagrade i naknadu troškova. Iz prijedloga žalitelja od 15. rujna 2015. proizlazi da predlaže ostvarenu stečajnu masu koja je preostala na računu dužnika u iznosu od 135.941,21 kn razdijeliti tako da se podmire troškovi unovčenja u iznosu od 73.648,17 kn (među kojima je i nagrada i stvarni troškovi stečajnom upravitelju), a s ostatkom sredstava u iznosu od 55.495,99 kn da se namiri tražbina založnog vjerovnika. Iz izvješća žalitelja kao stečajnog upravitelja od 13. listopada 2015. proizlazi da je izvjestio sud kako je namirio založnog vjerovnika i predlaže zaključiti stečajni postupak. Nije sporno da je sud prema prijedlogu žalitelja kao stečajnog upravitelja namirio sve troškove stečajnog postupka kako je žalitelj kao stečajni upravitelj i predložio.

Isto tako, nije sporno da žalitelj kao stečajni upravitelj u završni račun nije uvrstio nagradu privremenom stečajnom upravitelju, iako je podnio zahtjev za njenu isplatu 7. kolovoza 2015. niti je predložio sudu da se u smislu odredbe članka 87.a SZ-a osiguraju sredstva za tu nagradu dok sud ne donese rješenje o određivanju nagrade. Upravo suprotno, iz zapisnika sa završnog ročišta proizlazi da će se nakon podmirenja preostalih troškova (objave godišnjih izvješća, troškova parničnog postupka u spisu poslovnih broj P-283/14, troškova arhiviranja građe, sudske pristojbe), preostali iznos uplatiti na kontovnik otvoren kod suda. Odmah po okončanju završnog ročišta sud je donio rješenje o zaključenju stečajnog postupka poslovnih broj St-230/12 od 3. prosinca 2015.

Dakle, na temelju svega navedenog, unatoč tome što je sud do zaključenja stečajnog postupka, propustio odlučiti o nagradi privremenog stečajnog upravitelja, žaliteljeva žalba nije osnovana, budući da se nakon zaključenja stečajnog postupka isplata položenog novca na depozit suda može vršiti samo ako je stečajni upravitelj, uz suglasnost stečajnog suca, dio stečajne mase osigurao za točno tu svrhu, što ovdje nije slučaj. Stoga, nije osnovan niti žalbeni navod da je stečajni upravitelj prijenosom sredstava s banke na račun suda u iznosu od 3.053,77 kn osigurao upravo sredstva za isplatu nagrade privremenom stečajnom upravitelju.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-8029/16 od 20. 12. 2016.

9. Dakle, u konkretnom slučaju, prvostupanjski je sud pravilno zaključio da se radi o preuranjenom zahtjevu, budući se zahtjev za nagradu stečajnom upravitelju (osim za slučaj nastavka poslovanja dužnika ili odobravanja stečajnog plana) može staviti tek nakon što stečajni upravitelj završi sve poslove i obavi sve radnje za završetak stečajnog postupka te prestanka obavljanja svoje dužnosti nakon čega će položiti završni račun vjerovnicima kako to propisuje odredba čl. 95. SZ-a.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-4329/17 od 13. 7. 2017.

10. Suprotno žalbenim navodima, u pobijanom rješenju izrijekom je navedeno da je žalitelj razriješen dužnosti stečajnog upravitelja na temelju odredbe čl. 27. st. 2. Stečajnog zakona kojom je propisano da stečajni sudac može, po službenoj dužnosti ili na zahtjev, odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika, razriješiti stečajnoga upravitelja i prije isteka rokova iz st. 1. toga članka ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga. (...) U razlozima pobijanog rješenja nastavno je navedeno da je žalitelj nesavjesno obavljao svoju dužnost time što je ignorirao naloge stečajnog suca te što je bez rješenja stečajnog suca ili bilo kakvog drugog odobrenja suda i bez ikakve pravne osnove sa žiro-računa stečajnog dužnika na žiro-račun društva S., čiji je žalitelj osnivač i zastupnik, 26. travnja 2012. uplatio iznose od 357.511,68 kn i 717.000,00 kn, pri čemu se prvostupanjski sud pravilno pozvao na odredbu čl. 94. st. 7. SZ-a, koja se u ovom postupku primjenjuje na temelju odredbe čl. 441. st. 2. SZ-a. Dakle, suprotno